

'Allochtone experts en advocaten zijn een meerwaarde voor de branche'

Hoewel onze samenleving al jarenlang als multicultureel wordt bestempeld, zijn met name niet-Westerse allochtonen in veel beroepsgroepen nauwelijks te vinden. Ook binnen de expertisewereld is het aantal allochtone experts nog altijd ondervertegenwoordigd. Hoe komt dit? Wat is er voor nodig om hierin verandering te brengen? Is er überhaupt wel behoefte aan? En moeten degenen die wel actief zijn in de branche, zich dubbel bewijzen of krijgen ze net zoveel kansen als hun autochtone collega's?

De expertisewereld bestaat nog altijd voor het overgrote deel uit autochtone schaderegelaars; anderzijds neemt het aantal schades dat zij voor allochtone cliënten behandelen toe. In een multiculturele samenleving waar het gedachtegoed van Geert Wilders de laatste jaren in toenemende mate wordt omarmd, neemt ook stigmatisering van met name niet-Westerse allochtonen toe. Of dat ook in het bedrijfsleven geldt, is niet altijd even gemakkelijk te meten. Maar hoe houden beroepsgroepen zelf de discussie hierover levend? Is het een taak van de expertisebranche om allochtonen te interesseren voor een baan? En moeten degenen die wel actief zijn in schaderegelingsland harder lopen om erkenning te krijgen? Of is de schadewereld juist zo vooruitstrevend dat afkomst niet relevant is, maar er louter gekeken wordt naar deskundigheid? Allochtone experts en advocaten denken daar nogal verschillend over.

Ethem Emre zet zich als marketing & pr-manager bij Elfi Letselschade & Advies in Rotterdam in om interculturele deskundigheid te ontwikkelen en een brug te slaan tussen allochtonen en autochtonen in de expertisebranche.

"In Letselland zou veel meer geïnvesteerd moeten worden om allochtone experts binnen te halen. Nu is er geen match tussen vraag en aanbod. Op hogescholen en universiteiten is vijftig procent van de studenten allochtoon. Er moet dus een brug geslagen worden tussen werkzoekenden en werkgevers; ook binnen de expertisewereld zijn met name niet-westerse allochtonen nauwelijks te vinden. Terwijl door de bevolkingssamenstelling het aantal slachtoffers van Turkse en Marokkaanse afkomst de afgelopen jaren sterk is toegenomen. Als iemand met Letsel wordt geconfronteerd is het belangrijk dat hij zonder tussenkomst van een tolk, buurman of kind zijn verhaal kwijt kan. Goede communicatie is bij Letselschade van groot belang. Door taalachterstand en gebrek aan kennis van het rechtssysteem lopen dossiers vaak onnodige vertraging op. Een slachtoffer krijgt met veel instanties te maken bij de afwikkeling van Letselschade; vaak zien autochtone gedupeerden al door de bomen het bos niet meer, laat staan mensen die de taal niet goed spreken en geen idee hebben welke procedures gevolgd moeten worden. Dan ligt wantrouwen en argwaan op de loer als er niet adequaat en geduldig op gereageerd wordt. Bij Elfi willen we daarom een communicatie- en cultuurexpert introduceren, die deze ondersteuning wel biedt. Momenteel doen we onderzoek naar de haalbaarheid hiervan; verzekeraars vinden bijvoorbeeld dat dergelijk advies niet onder buitengerechtelijke kosten valt. Ook laten we onderzoeken of het mogelijk is een organisatie of instantie in het leven te roepen die zich specifiek toelegt op transculturele rechtshulp. Daarnaast willen we starten met een rechtswinkel en slachtofferhulp, die gericht is op niet-westerse allochtonen. Helaas worden Letselschaden van allochtonen door verzekeraars op voorhand al bestempeld als probleemdossiers. Zo iets werkt stigmatiserend en maakt dat een gedupeerde zich dubbel slachtoffer voelt. Enerzijds moeten er meer allochtone experts worden aangetrokken, anderzijds zouden autochtone belangenbehartigers zich ook meer moeten verdiepen in de culturele achtergrond van allochtone slachtoffers."

Door te investeren in opleidingen en actief te gaan werven, kan de branche een goede afspiegeling worden van de samenleving, vindt Emre. "Nederland is multicultureel, maar de expertisebranche is dat nog lang niet."